

PRIMA CUTIE

pentru împachetat apăruse cu o săptămână în urmă.
Și, pe zi ce trecea, se adunau tot mai multe.
Arătau precum cuburile de jucărie pentru construit.

„Plecăm să mai aducem niște cutii.”
Mama și tata au aruncat o privire spre
Benjamin, care stătea pe jos și desena,
și au adăugat:

„NE ÎNTOARCEM
REPEDE.”

Benjamin a rămas **SINGUR**
între patru pereți.

Cei trei locuiau într-un apartament de la
ultimul etaj, iar băiatul nu avea o cameră a lui.
Seara, Benjamin agăța colțurile păturii de
niște bețe și își imagina că patul său aflat
în colț era de fapt

CAMERA LUI

proprie, mică, ce-i drept,
dar numai și numai a lui.

Razele soarelui dansau pline de
neastâmpăr în acel loc neîncăpător.
Mai devreme, părinții lui Benjamin
se tot foiseră pe acolo, de nu era chip
să-i oprești.